

A black and white photograph of a woman, Mercedes Eguibar Galarza, standing outdoors. She is wearing a light-colored, short-sleeved blouse and a long, patterned skirt with a decorative belt. She is smiling and looking towards the camera. She is standing next to a trellis structure made of wooden poles, with her right hand resting on it. The background is filled with foliage and trees.

Mercedes Eguibar Galarza

Guadalupe Ortiz
de Landázuri

Mercedes Eguíbar Galarza
GUADALUPE ORTIZ DE LANDÁZURI

Mercedes Eguibar Galarza

Guadalupe Ortiz de Landázuri

DRUŽINA
Ljubljana 2018

KAZALO

Uvod	7
1916. Njena prva leta	11
Januar 1944. Odločilno srečanje	21
Maj 1944. Nova pot	29
1945. Odhod v Bilbao	35
1947. Zurbarán. Prvi študentski dom. . . .	41
1950. Potovanje v Mehiko	49
1957. Rim–Madrid prva operacija srca . .	67
Kakšna je bila Guadalupe?	75
Bolezen in smrt	81
Odlok o junaških krepostih	95

UVOD

V ušesih tistih, ki smo poznali Guadalupe, kakor sladka in lepa melodija odzvanjajo besede – in posredujejo ljub in prikupen spomin, ki traja. V enem svojih prvih pisem ustanovitelju Opus Dei, datiranem 19. januarja 1947, je namreč zapisala: Oče, vse bolj sem prepričana, da je vse dobro, in moje zaupanje je tolikšno, da mi celo stvari, ki se zdijo prava polomija – če to niso zaradi pomanjkanja ljubezni do Boga –, dajejo veselje in me ne prestrašijo.«¹ Te besede vlivajo veliko duhovno moč v trenutkih, ko se zdi, da nam svet polzi skozi prste in težko vidimo Boga v stvareh, ki nam povzročajo težave in zahtevajo na naši poti napor vere.

Želim si, bralka, bralec, da me spremljaš na straneh, kjer se bomo srečali z življenjem, polnim ljubezni do Boga in bližnjega. To bo

---

1 Pismo Guadalupe svetemu Jožefmariju, 19. 1. 1947, Archivo General de la Prelatura (AGP), Guadalupe Ortiz de Landázuri (GOL) A-8.

kratek življenjepis neke ženske, Guadalupe Ortiz de Landázuri,² za katero teče v Rimu postopek beatifikacije, potem ko se je zaključila prva faza v madridski škofiji.

Guadalupe je bila ženska iz Opus Dei, ki se je do konca svojega življenja borila, da bi po svojem delu ter zaupni in goreči molitvi dosegla popolno zedinjenje z Bogom, ne da bi klonila v težavah.

O tej stvarnosti pričajo njena pisma svetemu Jožefmariju Escriváju od leta 1944 pa do konca njenega življenja 1975 ter nekatere priče, ki so bile izbrane izmed oseb, ki so jo poznale. Preobilje energije njenih dejanj je izviralo iz njene globoke ljubezni do Boga in bližnjega. Z veseljem navajamo besede Benedikta XVI., ki to idejo potrjujejo: »*Apostolska ljubezen postane tako resnična strast, ki se kaže v tem, da drugim posredujemo srečo, ki jo najdemo v Jezusu.*«³ Dopolnjujejo jih tudi naslednje: »**Zedinjenje s Kristusom je ob-**

---

2 Prim. Eguíbar, M., *Guadalupe Ortiz de Landázuri. Trabajo, amistad y buen humor*, Palabra, Madrid 2001.

3 Benedikt XVI., *Govor na 21. svetovnem dnevu mladih*, Rim, 10. april 2006.

enem zedinjenje z vsemi tistimi, ki se jim On izroča. Kristusa ne morem imeti le zase, pripadam mu lahko edino v zedinjenju z vsemi, ki so ali bodo njegovi.«⁴

Guadalupino življenje je potekalo med tema dvema koordinatama. Privzela si ju je po duhu, dejanjih in pridiganju svetega Jožefmarija. Ganljivo je brati: »Oče, ambiciozna sem, hotela bi, da bi vse, ki prihajajo sem, zaslišale klic in bi bile tako srečne, kot smo me. Če bomo močno molili, nam bo to uspelo.«⁵

Če parafraziramo jasne in preproste besede kastiljskega pesnika, je Guadalupe hodila in razmišljala. Hodila je zlagoma, počasi ... po dolgem delu. Nikoli ni nehala hoditi. Vedno je bila na začetku luči, ki se je bila prižgala v njeni duši, in njena želja je bila biti sredi sveta ter pomagati vsem, obenem pa najti globoko tišino. Takšno je bilo njeno življenje: vedno moliti, kadarkoli delati, sme-

---

4 Benedikt XVI., *El Dios e los cristianos*, Sígueme, Salamnca 2005, št. 1.

5 Pismo Guadalupe svetemu Jožefmariju, Bilbao, 25. 1. 1947, AGP, GOL A-337.

hljati se in včasih čutiti, da ne more misliti.
Tedaj je prepustila vse Njegovim rokam, da
bi On ukrepal. In potem uživati zavestno ze-
dinjenje med notranjo tišino in lučjo.

1916. NJENA PRVA LETA

Guadalupe se je rodila 12. decembra 1916 ob pol petih popoldne v ulici Valverde 44 v Madridu. Dva dni pozneje je bila krščena z imenom Guadalupe v župniji San Ildefonso. To ime so ji dali zato, ker se je rodila na praznik Guadalupske Matere Božje. Njena mati Eulogia in oče Manuel sta že imela tri sinove: Manuela, Eduarda in Francisca de Asís in sta si močno želela prihoda deklice, kakor se je tudi zgodilo. Mogoče so ji zato dali še druga imena, ki so bila v družini: Consolación, Eulogia po svoji materi, Maravillas in Enriqueta.⁶

Guadalupin oče je bil vojak, zato so se v kratkem času velikokrat preselili. 18. maja 1924 je v Segoviji prejela prvo sveto obhajilo.⁷ V tem mestu je hodila v šolo *La Emulación*, zasebni center, ki so ga vodile tri starejše uči-

---

6 Prim. Arhiv vojaškega ordinariata, AGP, GOL D-171.

7 Rokovnik Guadalupe Ortiz de Landázuri, AGP, GOL E-207.

teljice, rodne sestre. Tam se je šolala večina hčera topničarjev. Poučevanje je potekalo v dveh jezikih, španščini in francoščini. María del Carmen Carnicero,⁸ prav tako hči vojaka, Guadalupina prijateljica in sošolka, se je je spominjala kot bistre in marljive, vse je počela z lahkoto in neprisiljeno. Bila je odlična, simpatična in vesela v odnosu do sošolk in prijateljic. Rada je imela šport, še posebej plavanje.

Ko je bila Guadalupe stara deset let, je bil njen oče premeščen v Tetuan. Tam je bila edina katoliška izobraževalna ustanova šola *Nuestra Señora del Pilar*, ki so jo vodili marijanisti. Bila je za dečke in deklice, čeprav so bili na drugi stopnji samo dečki. Za Guadalupe, ki so jo v krščanski družini vzgajali v okviru človeških kreposti in z veliko strogostjo, saj so bili odvisni le od vojaške plače, je bila ta šola primerno okolje, da je še bolj okrepila svoj značaj.

Pri svojih desetih letih se je vztrajno merila s svojimi sošolci in z njimi sklepala stave, pri katerih je počela težke stvari, da bi si

---

8 Prim. Pričevanje Maríe del Carmen Carnicero Espino, AGP, GOL T-63, str. 1.

pridobila njihovo zaupanje in dokazala, da je prav tako močna kot oni. Leta pozneje je pripovedovala, kako se je na nihajoči gugalnici postavila na noge in ko je ta dosegla najvišjo točko, se je vrgla na tla. Drugič jim je predlagala, da si v roko zabadajo peresa, da bi videli, kdo več prenese. Ni potrebno povedati, kdo je potolkel rekord.⁹ Spet drugič jih je izzvala, naj popijejo črnilo iz črnilnika: »***Da vidimo, kdo lahko popije poln črnilnik črnila. In na osuplost vseh ga je izpila na dušek! Ste mislili, da tega ne bom storila?***«¹⁰ Trideset let pozneje, ko je Guadalupe že živel v Rimu, so ji ob voščilu za njen god namignili na ta dogodek, o katerem je sama večkrat pripovedovala, in na voščilnico narisali črnilnik z napisom nagrada Waterman.¹¹

---

9 Prim. Pričevanje Marie Terese Echevarría Recabeitia, AGP, GOL T-74, str. 3.

10 Prim. Pričevanja Begoñe Álvarez Iráizoz, Marichu Arelano Catalán, Laure Busca Otaegui, Rosari Ezcurra Cadena, Marie Luise Moreno de Vega, Mary Rivero Martín, Obdulie Rodríguez Rodríguez, Crucite Tabernero Palacios, AGP, GOL TT-51, 54, 59, 77, 116, 137, 138, 143.

11 Prim. Pričevanje Marie Luise Moreno de Vega, AGP, GOL T-116, str. 4.

pridobila njihovo zaupanje in dokazala, da je prav tako močna kot oni. Leta pozneje je pripovedovala, kako se je na nihajoči gugalnici postavila na noge in ko je ta dosegla najvišjo točko, se je vrgla na tla. Drugič jim je predlagala, da si v roko zabadajo peresa, da bi videli, kdo več prenese. Ni potrebno povedati, kdo je potolkel rekord.⁹ Spet drugič jih je izzvala, naj popijejo črnilo iz črnilnika: **»Da vidimo, kdo lahko popije poln črnilnik črnila. In na osuplost vseh ga je izpila na dušek! Ste mislili, da tega ne bom storila?«**¹⁰ Trideset let pozneje, ko je Guadalupe že živel v Rimu, so ji ob voščilu za njen god namignili na ta dogodek, o katerem je sama večkrat pripovedovala, in na voščilnico narisali črnilnik z napisom nagrada Waterman.¹¹

---

9 Prim. Pričevanje Marie Terese Echevarría Recabeitia, AGP, GOL T-74, str. 3.

10 Prim. Pričevanja Begoñe Álvarez Iráizoz, Marichu Arelano Catalán, Laure Busca Otaegui, Rosari Ezcurra Cadena, Marie Luise Moreno de Vega, Mary Rivero Martín, Obdulie Rodríguez Rodríguez, Crucite Tabernero Palacios, AGP, GOL TT-51, 54, 59, 77, 116, 137, 138, 143.

11 Prim. Pričevanje Marie Luise Moreno de Vega, AGP, GOL T-116, str. 4.

Če upoštevamo, da je bila poleg tega zelo odkrita, simpatična, vesela in športne narave, si je kmalu pridobila spoštovanje fantov. V Tetuanu je leta 1928, v starosti 12 let, zbolela za hudo revmatično vročino, iz katere se je razvil bakterijski endokarditis, ki se je izrazil nekaj let pozneje, ko je njeno srce začelo pešati in je prišlo do močnega srčnega popuščanja.¹²

Po petih letih bivanja v Afriki je bil njen oče povišan v podpolkovnika in premeščen na Vojno ministrstvo v Madrid. Živelii so na trgu Plaza de Santa Barbara 4.

Med šolskim letom 1932/33, tik preden je dopolnila 16 let, je na šolo *Instituto Miguel de Cervantes* v ulici Prim končno prispela njena šolska kartoteka, za katero so tolikokrat zaprosili. Dokončala je gimnazijo in se oktobra 1933 vpisala na študij kemije.

Njena bodoča svakinja Laura Busca je povedala, da jo je spoznala leta 1935 v študentskem domu *María de Maetzu*, v katerem je

---

12 Prim. Zdravniški kartoni v bolnišnicah Clínica de la Concepción v Madridu in Clínica Universitaria de Navarra v Pamploni, AGP, GOL D-213 in 214.

živela, ker je imela Guadalupe tam prijateljico, s katero sta se skupaj učili.

Guadalupe je mislila na poroko in je začela hoditi s Carlosom, katalonskim študentom kemije, vendar je zvezo iz več razlogov razdrila: ker je bilo za poroko še prezgodaj in ker je bil fant perfekcionista; morda tudi zato, ker se ji je zdel zelo mlad; bila sta iste starosti. Zgovorne so njene besede, ko je včasih rekla svojim prijateljicam: **»Danes se ne bomo videle, ker grem ven z otrokom.«**¹³

Državlјanska vojna je Guadalupe in njeno mater presenetila na letovanju v Fuenterrabiji. Čeprav se je njen oče med državnim udarom držal ob strani in je v prvih dneh konflikta obdržal nadzor nad položajem v svojem polku, ga je vojaško sodišče obsodilo na smrt. Avgusta je bil v zaporu *Modelo*, kjer je le občasno prejemal obiske svojega sina Eduarda.

»Začeli so se,« pravi Eduardo,¹⁴ **»najbolj boleči dnevi mojega življenja: sojenje mo-**

---

13 Prim. Pričevanja Laure Busca Otaegui, Marie del Carmen Carnicero Espino in Rosarie Ezcurra Cadena; AGP, GOL T-59, T-63 in T-77.

14 Prim. Dnevniški zapiski poleti 1936, AGP, GOL E-20030, str. 2.